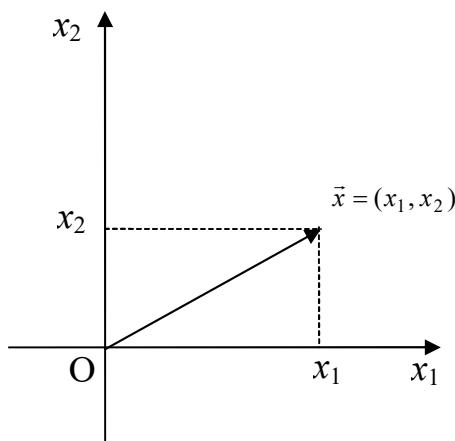

ლექცია 5

4. მრგვა ალგებრული განტოლებები და გეომეტრული ალგებრა

4.1. გეომეტრები, მატრიცები, დეტერმინანტები. პირგელი და მარტივი რიგის პროცესები ეაზეამიღობიაში. რაციონალური მატრიცები

განსაზღვრა 4.1.1. n ნამდვილი რიცხვისგან შედგენილ სიმრავლეს, რომელიც გარკვეული რიგით ჩაწერილია სტრიქონში ან სვეტში, შესაბამისად, ეწოდება კუქტორ-სტრიქონი ან კუქტორ-სვეტი:

ნახ. 4.1.1

$$\vec{x} \equiv \mathbf{x} := (x_1, \dots, x_n), \quad \vec{y} \equiv \mathbf{y} := \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}.$$

x_i -ს და y_i -ს ეწოდება x და y კუქტორების i -ური კომპონენტები.

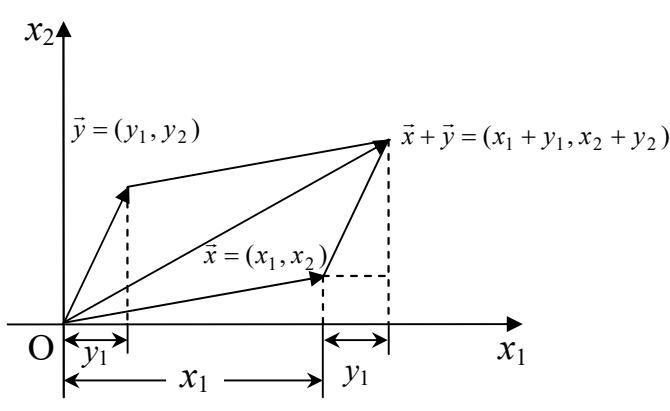
ნულებისგან შემდგარ გექტორს ნულოვანი კუქტორი ეწოდება:

$$(0, \dots, 0), \quad \begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}.$$

ყოველი ორგანზომილებიანი (ორკომბონენტა) $\vec{x} := (x_1, x_2)$ კუქტორი სააკორდინატო სიბრტყეზე შეიძლება გამოისახოს მოგეზული მონაკვეთით (ისრით) (იხ. ნახ. 4.1.1), რომლის სათავე ემთხვევა კოორდინატთა სისტემის სათავეს, ხოლო ბოლო $-(x_1, x_2)$ წერტილს.

განსაზღვრა 4.1.2. $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ და $\vec{y} = (y_1, \dots, y_n)$ კუქტორების ჯამი განისაზღვრება შემდეგი ტოლობით (იხ. ნახ. 4.1.2):

$$\vec{z} = \vec{x} + \vec{y} := (x_1 + y_1, \dots, x_n + y_n).$$

ნახ. 4.1.2

განსაზღვრა 4.1.3. c სკალარისა და $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ კუქტორის ნამრავლი განისაზღვრება შემდეგი ტოლობით $c\vec{x} := (cx_1, \dots, cx_n)$.

განსაზღვრა 4.1.4. ორი $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ და $\vec{y} = (y_1, \dots, y_n)$ კუქტორის სკალარული (შევა) ნამრავლი განიმარტება შემდეგი ტოლობით:

$$(\vec{x}, \vec{y}) := x_1 y_1 + \dots + x_n y_n = \sum_{k=1}^n x_k y_k.$$

პითაგორას თეორემის თანახმად (იხ. ნახ. 4.1.1) \vec{x} კუქტორის სიგრძის კვად-

რატი

$$|\vec{x}|^2 = x_1^2 + x_2^2 = (\vec{x}, \vec{x}),$$

ხოლო სიგრძე (შეგვეძლო პირდაპირ მიგვეღო კოორდინატთა სისტემის სათავესა და (x_1, x_2) წერტილს შორის მანძილის ფორმულის გამოყენებით)

$$|\vec{x}| = \sqrt{x_1^2 + x_2^2} := \sqrt{(\vec{x}, \vec{x})}.$$

ანალოგიური ფორმულაა სამართლიანი n -განზომილებიანი $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ ვექტორისთვის:

$$|\vec{x}| = \sqrt{x_1^2 + \dots + x_n^2} := \sqrt{(\vec{x}, \vec{x})}.$$

განსაზღვრა 4.1.5. მატრიცი ეწოდება გარკვეული რიგით დალაგებულ $m \cdot n$ რაოდენობის რიცხვებისგან შედგენილ მართკუთხა ცხრილს, რომელიც m სტრიქონისა და n სვეტისგან შედგება:

$$A := \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2j} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \cdots & a_{ij} & \cdots & a_{in} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mj} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}.$$

ამ რიცხვებს მატრიცის ელემენტები ეწოდება. a_{ij} -თი აღნიშნულია i -ური სტრიქონისა და j -ური სვეტის გადაკვეთაზე მდებარე ელემენტი.

მოხერხებულობისთვის A მატრიცი მოკლედ ასე ჩაიწერება

$$A = (a_{ij}) = \|a_{ij}\|.$$

ცხადია, ვექტორ-სტრიქონი (ვექტორ-სვეტი) და $1 \times n$ ($n \times 1$) მატრიცი ერთმანეთს ემთხვევა.

განსაზღვრა 4.1.6. მატრიცს, რომელიც მიიღება მოცემული A მატრიცის სტრიქონების შეცვლით იმავე ნომრის სვეტებით ან პირიქით, ეწოდება ტრანსპონირებული და აღინიშნება A^T -თი:

$$A^T := \begin{pmatrix} a_{11} & a_{21} & \cdots & a_{i1} & \cdots & a_{m1} \\ a_{12} & a_{22} & \cdots & a_{i2} & \cdots & a_{m2} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{1j} & a_{2j} & \cdots & a_{ij} & \cdots & a_{mj} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{1n} & a_{2n} & \cdots & a_{in} & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}.$$

ორ ერთნაირი განზომილების $A = \|a_{ij}\|$ და $B = \|b_{ij}\|$ მატრიცს ტოლი ეწოდება, თუ $a_{ij} = b_{ij}$.

n სტრიქონისა და n სვეტისგან შემდგარ კვადრატულ მატრიცს n -ური რიგის მატრიცა ეწოდება. მის a_{ii} , $i = 1, 2, \dots, n$, ელემენტებს დიაგონალური ელემენტები ეწოდება. თუ მატრიცის დიაგონალური ელემენტები 1-ის, ხოლო დანარჩენი ელემენტები 0-ის ტოლია, მაშინ მას იგივერი (ერთულოვანი) I მატრიცი ეწოდება.

განსაზღვრა 4.1.7. ერთნაირგანზომილებიანი ორი მართკუთხა $A = \|a_{ij}\|$ და $B = \|b_{ij}\|$ მატრიცის ჯამი და c სკალარისა და $A = \|a_{ij}\|$ მატრიცის ნამრავლი განისაზღვრება

$$A + B := \|a_{ij} + b_{ij}\| \quad \text{და} \quad cA := \|ca_{ij}\|$$

ტოლობებით.

განსაზღვრა 4.1.8. $m \times n$ განზომილების $A = \|a_{ij}\|$ მატრიცისა და $n \times p$ განზომილების $B = \|b_{ij}\|$ მატრიცის ნამრავლი განისაზღვრება

$$C = AB = \|c_{ij}\|$$

ტოლობით, სადაც

$$c_{ij} := \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{kj} := a_{i1} b_{1j} + a_{i2} b_{2j} + \cdots + a_{in} b_{nj}^*).$$

სხვა სიტყვებით, c_{ij} წარმოადგენს A მატრიცის i -ური სტრიქონისა და B მატრიცის j -ური სვეტის სკალარულ ნამრავლს.

ცხადია, $AB^T = \left\| \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{jk} \right\|$. მართლაც, თუ B^T მატრიცის ზოგად ელემენტს აღვნიშნავთ b'_{ij} -თი $(b'_{ij} := b_{ji})$, მაშინ განსაზღვრა 4.1.8-ის თანახმად,

$$AB^T = \left\| \sum_{k=1}^n a_{ik} b'_{kj} \right\| = \left\| \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{jk} \right\|,$$

რადგან $b'_{kj} = b_{jk}$.

ადვილი დასამტკიცებელია, რომ $(AB)^T = B^T A^T$.

ცხადია, ორი მატრიცის გამრავლება შეიძლება მხოლოდ მაშინ, როცა სამრავლის სვეტებისა და მამრავლის სტრიქონების რაოდენობა ერთმანეთს ემთხვევა.

აღსანიშნავია, რომ კვადრატული მატრიცებისთვის სამართლიანია ნამრავლის ასოციაციურობა $(AB)C = A(BC)$, მაგრამ კომუტაციურობა, საზოგადოდ, ირღვევა $AB \neq BA$. მართლაც, თუ

$$A := \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad B := \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix},$$

მაშინ

$$AB = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 3 \\ 2 & 2 \end{pmatrix}, \quad BA = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 2 & 3 \end{pmatrix}.$$

მაგრამ

$$\begin{pmatrix} 3 & 3 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} \neq \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 2 & 3 \end{pmatrix}$$

და, ამდენად,

$$AB \neq BA.$$

განსაზღვრა 4.1.9.

$$A := \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}$$

მატრიცის დეტერმინანტი შემდეგნაირად აღინიშნება

$$|A| \equiv \det A := \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}$$

^{*}) ამ ფორმულებს კოში-ბინეს ფორმულები ეწოდება.

და ეწოდება

$$\det A := a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}$$

რიცხვს.

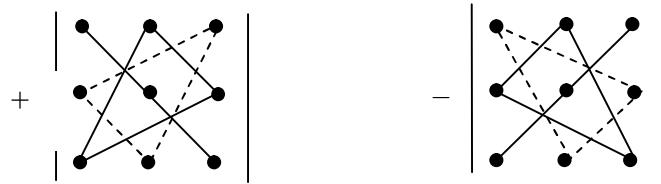
ანალოგიურად, მესამე რიგის

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix}$$

დეტერმინანტი ეწოდება

$$a_{11}a_{22}a_{33} + a_{21}a_{32}a_{13} + a_{31}a_{12}a_{23} - a_{31}a_{22}a_{13} - a_{11}a_{32}a_{23} - a_{21}a_{12}a_{33}$$

რიცხვს, რომელიც გამოითვლება სამკუთხედის (იხ. ნახ. 4.1.3) ან სარუსის (Sarrus) ფენით (იხ. ნახ. 4.1.4).

ნახ. 4.1.3.

$$\begin{aligned}
 &+ \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} \\
 &+ \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} \\
 &\pm \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} \\
 &- a_{11}a_{22}a_{33} \\
 &- a_{21}a_{32}a_{13} \\
 &- a_{31}a_{12}a_{23}
 \end{aligned}$$

ნახ. 4.1.4

განსაზღვრა 4.1.10. n კლემბენტიანი გადანაცვლებები ეწოდება ერთსა და იმავე n კლემბენტი-საგან შედგენილ დალაგებულ სიმრავლეებს, ე. ი. ისინი ერთმანეთისაგან განსხვავდებიან მხოლოდ კლემბენტთა დალაგებით.

თეორემა 4.1.11. n კლემბენტიან გადანაცვლებათა რაოდენობა $n!^{*})$ -ის ტოლია.

დამტკიცება. თეორემას ვამტკიცებთ მათემატიკური ინდუქციით ყველა $n \geq 2$ რიცხვისათვის. როცა $n = 2$ გვექნება შემდეგი 2 გადანაცვლება: 1, 2 და 2, 1. ამდენად, რადგან $2! = 1 \cdot 2$, თეორემა დამტკიცებულია, როცა $n = 2$. დაგუშვათ, რომ თეორემა სამართლიანია ნებისმიერი ნატურალური $n \geq 2$ რიცხვისათვის და ამ დაშვების საფუძველზე დავამტკიცოთ თეორემა $(n+1)$ -სათვის. ამოვწეროთ $n+1$ კლემბენტიანი ყველა გადანაცვლება, რომლებშიც პირველი კლემბენტია რიცხვი 1. ასეთ გადანაცვლებათა რაოდენობა ინდუქციის დაშვების ძალით იქნება $n!$, რადგანაც ადგილს იცვლიან მხოლოდ $2, 3, \dots, n, n+1$ რიცხვები, რომელთა რაოდენობა n -ია. ახლა ამოვწეროთ ყველა $n+1$ კლემბენტიანი გადანაცვლება, რომლებშიც პირველი კლემბენტია რიცხვი 2. ასეთ გადანაცვლებათა რაოდენობა კვლავ იქნება $n!$, რადგანაც ადგილს იცვლიან მხოლოდ 1,

^{*}) $n!$ (n ფაქტორიალი) ნიშნავს 1-დან n -ამდე ნატურალური რიცხვების ნამრავლს, ე. ი. $n! := 1 \times 2 \times \dots \times n$.

ამასთან ვთვლით, რომ $0! = 1$.

$3, \dots, n+1$ რიცხვები, მათი რაოდენობა კი n -ია. განვაგრძოთ ეს პროცესი. ბოლოს, ამოვწეროთ ყველა $n+1$ ელემენტიანი გადანაცვლება, რომლებშიც პირველი ელემენტი არის რიცხვი $n+1$. ასეთ გადანაცვლებათა რაოდენობა აგრეთვე იქნება $n!$, რადგან ადგილს იცვლიან მხოლოდ $1, 2, \dots, n$ რიცხვები. ამრიგად, სულ მივიღებთ $(n+1)n! = (n+1)!$ გადანაცვლებას.

განსაზღვრა 4.1.12. n -ური რიგის A მატრიცის n -ური რიგის დეტერმინანტი ეწოდება $n!$ წევრის ჯამს, სადაც: ყოველი წევრი A მატრიცის n ელემენტის ნამრავლია, ამასთან, მატრიცის ყოველი სტრიქონიდან და ყოველი სვეტიდან დეტერმინანტის წევრში თანამამრავლად აღებულია ერთი და მხოლოდ ერთი ელემენტი; დეტერმინანტის წევრი აიღება „ $+/-$ “ ან „ $-/+$ “ ნიშნით იმისდა მიხედვით, თანამამრავლების სვეტების (სტრიქონების) ნომრებისგან შედგენილი მიმდევრობა ნატურალურ რიცხვთა $1, 2, \dots, n$ მიმდევრობისგან წევრთა ლურჯი რაოდენობის რიცხვჯერ გადასმით (ტრანსპოზიციით, ე.რ. ორი ელემენტის ადგილების ურთიერთშენაცვლებით) მიიღება თუ კენტით, როცა თანამამრავლები დალაგებულია სტრიქონების (სვეტების) ნომრების ზრდის მიხედვით 1-დან n -მდე.

შემოვიღოთ ლევი-ჩივიტას^{**)}

$$\delta_{1\dots n}^{i_1\dots i_n} = \epsilon_{i_1\dots i_n}^{i_1\dots i_n} = \delta_{i_1\dots i_n}^{1\dots n}$$

სიმბოლოები. ისინი $+1$ -ის (შესაბამისად -1 -ის) ტოლია, თუ ინდექსთა i_1, \dots, i_n მიმდევრობა მიიღება ნატურალურ რიცხვთა $1, 2, \dots, n$ მიმდევრობის წევრთა ლურჯი (შესაბამისად კენტი) რაოდენობის ტრანსპოზიციით; სხვა შემთხვევაში (ე. ი. როცა ინდექსებიდან ორი ინდექსი მაინცაა ერთმანეთის ტოლი) ისინი ნულის ტოლია.

ადგილი მისახვდრია, რომ თუ ეს სიმბოლოები ნულისგან განსხვავებულია, მაშინ მისი ნებისმიერი ორი ინდექსის გადასმისას ისინი ნიშანს იცვლიან. მაგალითად,

$$\epsilon_{i_1\dots i_l\dots i_k\dots i_n} = -\epsilon_{i_1\dots i_k\dots i_l\dots i_n} \quad (4.1.1)$$

ამ ტოლობაში გადასმულია i_k და i_l ინდექსები, ხოლო სხვა ინდექსები თავის ადგილზე დატოვებულია.

დეტერმინანტის ზემოთ მოყვანილი განმარტებიდან გამომდინარე, ცხადია,

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \sum_{i_1=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \epsilon_{i_1\dots i_n}^{i_1\dots i_n} a_{i_11} \cdots a_{i_nn} = \sum_{i_1=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \epsilon_{i_1\dots i_n}^{i_1\dots i_n} a_{1i_1} \cdots a_{ni_n}. \quad (4.1.2)$$

განსაზღვრა 4.1.13. $|A|$ დეტერმინანტის რომელიმე ელემენტის მინორი ეწოდება დეტერმინანტს, რომელიც მიიღება იმ სტრიქონისა და სვეტის ამოშლით, რომლებსაც მოცემული ელემენტი ეკუთვნის.

$|A|$ დეტერმინანტის a_{ik} ელემენტის მინორს აღნიშნავენ M_{ik} სიმბოლოთი.

განსაზღვრა 4.1.14. $|A|$ დეტერმინანტის a_{ik} ელემენტის აღვებრული დამატება ეწოდება მის მინორს, გამრავლებულს $(-1)^{i+k}$ -ზე. მას აღნიშნავენ A_{ik} სიმბოლოთი, ე. ი.

$$A_{ik} := (-1)^{i+k} M_{ik}.$$

ნებისმიერი რიგის დეტერმინანტს გააჩნია შემდეგი თვისებები:

დეტერმინანტი:

^{**)} ლევი-ჩივიტა ტულიო (1873 – 1941) – იტალიელი მათემატიკოსი და მექანიკოსი.

- 1) არ შეიცვლება, თუ მის სტრიქონებს შესაბამისი სვეტებით შეცვლით, ე. ი. ტრანსპონირებული დეტერმინანტის ტოლია;
 - 2) იცვლის ნიშანს, თუ ადგილს შეცვლით ორ სტრიქონს ან ორ სვეტს;
 - 3) გამრავლდება c -ზე, თუ მის რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტებს გავამრავლებთ c -ზე, ე. ი. რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტების საერთო მამრავლი შეიძლება გავიტანოთ დეტერმინანტის ნიშნის გარეთ;
 - 4) ნულის ტოლია, თუ რომელიმე ორი სტრიქონის (სვეტის) შესაბამისი ელემენტები პროპორციულია, კერძოდ ტოლია;
 - 5) თუ მისი რომელიმე სტრიქონი (სვეტი) შედგება ორი შესაკრების ჯამისგან, ორი დეტერმინანტის ჯამის ტოლია, რომელთაგან ერთ-ერთში ჯამის ნაცვლად პირველი შესაკრებია, ხოლო მეორეში – მეორე;
 - 6) არ შეიცვლება, თუ რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტებს მივუმატებთ სხვა სტრიქონის (სვეტის) შესაბამის ელემენტებს, გამრავლებულს ერთსა და იმავე რიცხვზე;
 - 7) რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტების მათ აღგებრულ დამატებებზე ნამრავლთა ჯამის ტოლია; კერძოდ, ნულის ტოლია, თუ რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ყველა ელემენტი ნულია.
- მე-7 თვისებას ეწოდება დეტერმინანტის დაშლა რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტების მახვილი.

ეს უკანასკნელი მე-3 რიგის დეტერმინანტისთვის სტრიქონის მიმართ ასე ჩაიწერება

$$|A| := \sum_{j=1}^3 a_{ij} A_{ij}, \quad i = 1, 2, 3,$$

ან გაშლილი სახით:

$$\begin{cases} |A| = a_{11} A_{11} + a_{12} A_{12} + a_{13} A_{13}; \\ |A| = a_{21} A_{21} + a_{22} A_{22} + a_{23} A_{23}; \\ |A| = a_{31} A_{31} + a_{32} A_{32} + a_{33} A_{33}. \end{cases}$$

დეტერმინანტის დაშლა ხელსაყრელია იმ სტრიქონის (სვეტის) ელემენტების მიმართ, რომელიც მეტ ნულს შეიცავს.

შენიშვნა 4.1.15. რომელიმე სტრიქონის (სვეტის) ელემენტების სხვა სტრიქონის (სვეტის) შესაბამისი ელემენტების აღგებრულ დამატებებზე ნამრავლთა ჯამი ნულის ტოლია.

ყველა ეს თვისება მტკიცდება (4.1.2) ფორმულის გამოყენებით.

პირველი თვისება უშუალოდ გამომდინარეობს (4.1.2)-დან.

მეორე თვისების დამტკიცება. დეტერმინანტში ორი სტრიქონის (სვეტის) ადგილების შეცვლა (4.1.2) ტოლობაში ლევი-ჩივიტას სიმბოლოებში გამოიწვევს ორი ინდექსის შესაბამისად გადასმას, რაც (4.1.1)-ის თანახმად, დეტერმინანტის ნიშნის შეცვლას ნიშნავს.

მესამე თვისების დამტკიცება. ზოგადობის შეუზღუდავად შეგვიძლია ვიგულისხმოთ, რომ პირველი სტრიქონის (სვეტის) a_{1i_1} ($a_{i_1 1}$), $i_1 = 1, 2, \dots, n$, ელემენტებს ვამრავლებთ c -ზე. მაშინ a_{1i_1} -ის ($a_{i_1 1}$ -ის), $i_1 = 1, 2, \dots, n$, ნაცვლად პირველ სტრიქონში (სვეტში) ca_{1i_1} ($ca_{i_1 1}$), $i_1 = 1, 2, \dots, n$, ელემენტები გვექნება. ამიტომ, (4.1.2)-ის ძალით, მიღებული დეტერმინანტი

$$|B| = \sum_{i_1=1}^n \sum_{i_2=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n c a_{1i_1} a_{1i_2} \cdots a_{1i_n} = c \sum_{i_1=1}^n \sum_{i_2=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n a_{1i_1} a_{1i_2} \cdots a_{1i_n} = c |A|,$$

რადგან c აჯამვის i_1, i_2, \dots, i_n ინდექსებზე არ არის დამოკიდებული. ეს თვისება, ანალოგიურად, დამტკიცდება სვეტის c -ზე გამრავლების შემთხვევაშიც.

მეოთხე თვისების დამტკიცება. ჯერ განვიხილოთ რომელიმე ორი სტრიქონის (სვეტის) შესაბამისი ელემენტების ტოლობის შემთხვევა. მოვახდინოთ ამ ორი სტრიქონის (სვეტის) ტრანსპოზიცია. მაშინ, ერთი მხრივ, მეორე თვისების თანახმად, დეტერმინანტი ნიშანს შეცვლის, ხოლო მეორე მხრივ, რადგან სტრიქონები (სვეტები) ერთი და იგივეა, მათი ტრანსპოზიციით დეტერმინანტი არ შეიცვლება. ე.ი.,

$$|A| = -|A|,$$

აქედან

$$2|A| = 0$$

და

$$|A| = 0.$$

საიდანაც პროპორციული ელემენტების შემთხვევა, ცხადია, მე-3 თვისებიდან გამომდინარე.

მეხუთე თვისების დამტკიცება. ცხადია,

$$\begin{aligned} & \left| \begin{array}{cccc} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a'_{l1} + a''_{l1} & a'_{l2} + a''_{l2} & \cdots & a'_{ln} + a''_{ln} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & & a_{nn} \end{array} \right| \\ &= \sum_{i_1=1}^n \sum_{i_2=1}^n \cdots \sum_{i_l=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \in^{i_1 i_2 \cdots i_l \cdots i_n} a_{1i_1} a_{2i_2} \cdots (a'_{li_l} + a''_{li_l}) \cdots a_{ni_n} \\ &= \sum_{i_1=1}^n \sum_{i_2=1}^n \cdots \sum_{i_l=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \in^{i_1 i_2 \cdots i_l \cdots i_n} a_{1i_1} a_{2i_2} \cdots a'_{li_l} \cdots a_{ni_n} + \sum_{i_1=1}^n \sum_{i_2=1}^n \cdots \sum_{i_l=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \in^{i_1 i_2 \cdots i_l \cdots i_n} a_{1i_1} a_{2i_2} \cdots a''_{li_l} \cdots a_{ni_n} \\ &= \left| \begin{array}{cccc} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a'_{l1} & a'_{l2} & \cdots & a'_{ln} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & & a_{nn} \end{array} \right| + \left| \begin{array}{cccc} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a''_{l1} & a''_{l2} & \cdots & a''_{ln} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & & a_{nn} \end{array} \right|. \end{aligned}$$

ანალოგიურად დამტკიცდება სვეტის შემთხვევაშიც.

მეექვსე თვისების დამტკიცება. მე-5 და მე-4 თვისებიდან გამომდინარეობს მე-6 თვისება.

მეშვიდე თვისების დამტკიცება. (4.1.2)-დან გამომდინარეობს, რომ

$$\begin{aligned} |A| &= \sum_{i_1=1}^n \cdots \sum_{i_{l-1}=1}^n \sum_{i_l=1}^n \sum_{i_{l+1}=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \in^{i_1 \cdots i_{l-1} i_l i_{l+1} \cdots i_n} a_{1i_1} \cdots a_{l-1 i_{l-1}} a_{li_l} a_{l+1 i_{l+1}} \cdots a_{ni_n} \\ &= \sum_{i_l=1}^n a_{li_l} \sum_{i_1=1}^n \cdots \sum_{i_{l-1}=1}^n \sum_{i_{l+1}=1}^n \cdots \sum_{i_n=1}^n \in^{i_1 \cdots i_{l-1} i_l i_{l+1} \cdots i_n} a_{1i_1} \cdots a_{l-1 i_{l-1}} a_{l+1 i_{l+1}} \cdots a_{ni_n} = \sum_{i_l=1}^n a_{li_l} A_{li_l}, \quad l=1,2,\dots,n, \end{aligned} \tag{4.1.3}$$

რითაც მივიღეთ დეტერმინანტის დაშლის ფორმულა l -ური ($l=1,2,\dots,n$) სტრიქონის ელემენტების მიმართ. ანალოგიურად, მივიღებთ l -ური ($l=1,2,\dots,n$) სვეტის მიმართ დეტერმინანტის დაშლის

$$|A| = \sum_{i_l=1}^n a_{i_l} A_{i_l}, \quad l = 1, 2, \dots, n$$

ფორმულას. აქედან, ცხადია, რომ

$$|A| = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^n a_{ik} A_{ik}$$

იმაში, რომ $A_{il} = a_{il}$ ელემენტის ალგებრული დამატებაა ადვილად დავრწმუნდებით შემდეგი მსჯელობით. ვთქვათ, $|A|$ დეტერმინანტის პირველი სტრიქონის ყველა ელემენტი, გარდა a_{11} -ისა, ნულის ტოლია. მაშინ (4.1.3)-დან გვექნება

$$|A| = a_{11} A_{11} = a_{11} M_{11}$$

და, რადგანაც a_{11} ელემენტის მინორი მის ალგებრულ დამატებას ემთხვევა, $A_{11} = a_{11}$ ელემენტის ალგებრული დამატებაა. ვთქვათ, ახლა i -ურ სტრიქონში მხოლოდ a_{ik} ელემენტი არ არის ნულის ტოლი:

$$|A| = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1,k-1} & a_{1k} & a_{1,k+1} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2,k-1} & a_{2k} & a_{2,k+1} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots \\ a_{i-1,1} & a_{i-1,2} & \cdots & a_{i-1,k-1} & a_{i-1,k} & a_{i-1,k+1} & \cdots & a_{i-1,n} \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & a_{ik} & 0 & \cdots & 0 \\ a_{i+1,1} & a_{i+1,2} & \cdots & a_{i+1,k-1} & a_{i+1,k} & a_{i+1,k+1} & \cdots & a_{i+1,n} \\ \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{n,k-1} & a_{n,k} & a_{n,k+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix}.$$

თუ ამ დეტერმინანტში მოვახდეთ i -ური და $i-1$ სტრიქონების ტრანსპოზიციას, შემდეგ მიღებული $i-1$ და $i-2$ სტრიქონების ტრანსპოზიციას და ა.შ. მიღებული მეორე და პირველი სტრიქონების ტრანსპოზიციას, მაშინ i -ური სტრიქონი გადავა პირველ სტრიქონში და მეორე თვისების ძალით, გვექნება:

$$|A| = (-1)^{i-1} \begin{vmatrix} 0 & 0 & \cdots & 0 & a_{ik} & 0 & \cdots & 0 \\ a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1,k-1} & a_{1k} & a_{1,k+1} & \cdots & a_{1n} \\ \cdots & \cdots \\ a_{i-1,1} & a_{i-1,2} & \cdots & a_{i-1,k-1} & a_{i-1,k} & a_{i-1,k+1} & \cdots & a_{i-1,n} \\ a_{i+1,1} & a_{i+1,2} & \cdots & a_{i+1,k-1} & a_{i+1,k} & a_{i+1,k+1} & \cdots & a_{i+1,n} \\ \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{n,k-1} & a_{n,k} & a_{n,k+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} \quad (i\text{-ური სტრიქონი})$$

თუ ახლა k -ურ სკეტს თანდათანობითი გადაადგილებით პირველ სკეტად მოვათავსებთ, კვლავ მეორე თვისების ძალით მივიღებთ:

$$|A| = (-1)^{(i-1)+(k-1)} \begin{vmatrix} a_{ik} & 0 & \cdots & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ a_{1k} & a_{11} & \cdots & a_{1,k-1} & a_{1,k+1} & \cdots & a_{1n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{i-1,k} & a_{i-1,1} & \cdots & a_{i-1,k-1} & a_{i-1,k+1} & \cdots & a_{i-1,n} \\ a_{i+1,k} & a_{i+1,1} & \cdots & a_{i+1,k-1} & a_{i+1,k+1} & \cdots & a_{i+1,n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n,k} & a_{n1} & \cdots & a_{n,k-1} & a_{n,k+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} \quad (i\text{-}\mathcal{J}\mathcal{R}\mathcal{O} \text{ სტრიქონი})$$

ე.ი. მიკოლეთ წინა შემთხვევაში განხილული დეტერმინანტი; ამრიგად,

$$|A| = (-1)^{i+k} a_{ik} M_{ik} = a_{ik} A_{ik}.$$

4.1.15 შენიშვნის დამტკიცება. ვთქვათ, მოცემულია

$$|A| = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \cdots & a_{in} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{j1} & a_{j2} & \cdots & a_{jn} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix}^{(i)} \cdot \dots \cdot ^{(j)}$$

განვიხილოთ აგრეთვე დამზარე

$$|A_1| = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \cdots & a_{in} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \cdots & a_{in} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix}^{(i)} \quad (j)$$

დეტერმინანტი, რომლის i -ური და j -ური სტრიქონები ერთნაირია, ხოლო დანარჩენი სტრიქონები, გარდა j -ურისა, იგივეა რაც $|A|$ -ში. მე-4 თვისების ძალით, $|A_i| = 0$. მეორე მხრივ, მე-7 თვისების თანახმად, თუ $|A_i|$ -ს დავშალით j -ური სტრიქონის ელემენტების მიხედვით, მივიღებთ

$|A_1| = \sum_{k=1}^n a_{ik} A_{jk} = 0$ (дано), следовательно, $|A| = \sum_{k=1}^n a_{jk} A_{jk}$,

რადგანაც $|A_1|$ დეტერმინანტის j -ური სტრიქონის a_{ik} ელემენტის ალგებრული დამატება ემთხვევა $|A|$ დეტერმინანტის j -ური სტრიქონის a_{jk} ელემენტის A_{jk} ალგებრულ დამატებას. ანალოგიურად, გვექნება:

$$\sum_{k=1}^n a_{ki} A_{kj} = 0.$$

განსაზღვრა 4.1.16. კვადრატულ A მატრიცის ეწოდება გადაგვარუბული, თუ მისი $|A|$ დეტრმინანტი ნულის ტოლია, წინაღმდეგ შემთხვევაში A მატრიცის ეწოდება არაგადაგვარუბული.

განსაზღვრა 4.1.17. არაგადაგვარუბული A მატრიცის შებრუნებული A^{-1} მატრიცი ეწოდება მატრიცის, რომელიც აკმაყოფილებს

$$AA^{-1} = A^{-1}A = I$$

ტოლობებს, სადაც I ერთეულოვანი მატრიცია.

მე-3 რიგის დეტრმინანტისათვის, დეტრმინანტების მე-7 თვისებისა და შენიშვნა 4.1.15-ის გამოყენებით აღვილად დაგასკვნით, რომ

$$A^{-1} = \begin{pmatrix} \frac{A_{11}}{|A|} & \frac{A_{21}}{|A|} & \frac{A_{31}}{|A|} \\ \frac{A_{12}}{|A|} & \frac{A_{22}}{|A|} & \frac{A_{32}}{|A|} \\ \frac{A_{13}}{|A|} & \frac{A_{23}}{|A|} & \frac{A_{33}}{|A|} \end{pmatrix},$$

სადაც A_{ik} არის a_{ik} ელემენტის ალგებრული დამატება.

განსაზღვრა 4.1.18.

$$A^* := \begin{pmatrix} A_{11} & A_{21} & A_{31} \\ A_{12} & A_{22} & A_{32} \\ A_{13} & A_{23} & A_{33} \end{pmatrix}$$

მატრიცის A მატრიცის მიკავშირუბული მატრიცი ეწოდება.

n -ური რიგის მატრიცის შებრუნებული მატრიცის წარმოდგენა ანალოგიურია.

თუ $\vec{a} := (a_1, a_2, a_3)$ და $\vec{b} := (b_1, b_2, b_3)$ მოცემული ვექტორებია, მაშინ \vec{a} ვექტორის კუჭის ტორული ნაძრავლი \vec{b} -ზე გამოითვლება

$$\vec{a} \times \vec{b} := \{(a_2 b_3 - b_2 a_3); (a_3 b_1 - b_3 a_1); (a_1 b_2 - b_1 a_2)\}$$

ფორმულით.

ეს ფორმულა მე-2 რიგის დეტრმინანტების მეშვეობით შემდეგი სახით ჩაიწერება:

$$\vec{a} \times \vec{b} := \left\{ \begin{vmatrix} a_2 & a_3 \\ b_2 & b_3 \end{vmatrix}; \begin{vmatrix} a_3 & a_1 \\ b_3 & b_1 \end{vmatrix}; \begin{vmatrix} a_1 & a_2 \\ b_1 & b_2 \end{vmatrix} \right\}.$$

$\vec{a} = a_1 \vec{e}_1 + a_2 \vec{e}_2 + a_3 \vec{e}_3$ და $\vec{b} = b_1 \vec{e}_1 + b_2 \vec{e}_2 + b_3 \vec{e}_3$ ვექტორების, სადაც $\vec{e}_1, \vec{e}_2, \vec{e}_3$ შესაბამისად x_1, x_2, x_3 დერების მიმართულების მქონე ერთეულოვანი ვექტორები – ორტებია, ვექტორული ნაძრავლის პოვნა მოხერხებულია შემდეგი

$$\vec{a} \times \vec{b} = \begin{vmatrix} \vec{e}_1 & \vec{e}_2 & \vec{e}_3 \\ a_1 & a_2 & a_3 \\ b_1 & b_2 & b_3 \end{vmatrix}$$

ფორმულის გამოყენებით, თუ “დეტრმინანტს” დავშლით პირველი სტრიქონის ელემენტების მიმართ.

განსაზღვრა 4.1.19. n -ური რიგის $\|a_{ij}\|$ მატრიცის ეწოდება სიმუტრიული (ანტისიმუტრიული),

თუ $a_{ij} = a_{ji}$ ($a_{ij} = -a_{ji}$) $j = 1, 2, \dots, n$.

მატრიცების გამოყენების თვალსაზრისით განვიხილოთ ეპიდემიოლოგიაში პირველი და მეორე რიგის კონტაქტების აძლევა. ვთქვათ, 3 ადამიანი დაავადდა ინფექციური დაავადებით და მიმდინარეობს 6 ადამიანისგან შემდგარი ჯგუფის გამოკითხვა ავადმყოფთა (პირველ) ჯგუფთან კონტაქტების დადგენის მიზნით. გარდა ამისა, ხდება 7 ადამიანისგან შემდგარი მესამე ჯგუფის გამოკითხვა მათი მეორე ჯგუფთან კონტაქტების თვალსაზრისით. ამასთან, იგულისხმება, რომ პირველი და მესამე ჯგუფში შემავალ პირთა შეხვედრა გამორიცხულია. შემოვილოთ 3×6 განზომილების $A = \|a_{ij}\|$ მატრიცი შემდეგნაირად: თუ მეორე ჯგუფის j -ურ ადამიანს ჰქონდა კონტაქტი პირველი ჯგუფის i -ურ ადამიანთან, მაშინ ჩავთვალოთ, რომ $a_{ij} = 1$, წინააღმდეგ შემთხვევაში (ე. ი. მათ კონტაქტი არ ჰქონიათ) ჩავთვალოთ, რომ $a_{ij} = 0$. ანალოგიურად შემოვილოთ 6×7 განზომილების $B = \|b_{ij}\|$ მატრიცი და ჩავთვალოთ, რომ $b_{ij} = 1$, თუ მესამე ჯგუფის j -ურ ადამიანს ჰქონდა კონტაქტი მეორე ჯგუფის i -ურ ადამიანთან, ხოლო წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩავთვალოთ, რომ $b_{ij} = 0$. ეს ორი მატრიცი აღწერს პირველი რიგის კონტაქტებს ჯგუფებს შორის. მაგალითად, ვთქვათ, A და B მატრიცებს აქვთ შემდეგი სახე

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}.$$

განსახილველ შემთხვევაში $a_{24} = 1$ ნიშნავს, რომ მეორე ჯგუფის მეოთხე ადამიანს ჰქონდა კონტაქტი პირველი ჯგუფის მეორე ავადმყოფთან. $b_{33} = 0$ ნიშნავს, რომ მესამე ჯგუფის მესამე ადამიანს არ ჰქონია კონტაქტი მეორე ჯგუფის მესამე ადამიანთან.

თუ ჩვენ გვაინტერესებს არაპირდაპირი კონტაქტები (ე. წ. მეორე რიგის კონტაქტები), ე. ი. მესამე ჯგუფის ადამიანების კონტაქტები პირველი ჯგუფის სამ ავადმყოფთან, მაშინ პასუხს მივიღებთ A და B მატრიცების გამრავლებით:

$$C = \|c_{ij}\| = AB.$$

ელემენტი

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^6 a_{ik} b_{kj}$$

გვაძლევს მესამე ჯგუფის j -ური ადამიანის პირველი ჯგუფის i -ურ ავადმყოფთან არაპირდაპირი კონტაქტების რიცხვს. ჩვენს შემთხვევაში

$$C = AB = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 2 & 1 \end{pmatrix}.$$

c_{23} ელემენტი გვიჩვენებს, რომ მესამე ჯგუფის მესამე ადამიანს ჰქონდა მეორე რიგის 2 კონტაქტი პირველი ჯგუფის მეორე ავადმყოფთან. შევნიშნოთ, რომ მესამე ჯგუფის მეექვსე ადამიანს პირველი ჯგუფის პირველ, მეორე და მესამე ავადმყოფთან ჰქონდა შესაბამისად 1, 1 და 2 მეორე რიგის კონტაქტი, ე. ი. პირველი ჯგუფის ავადმყოფებთან, საერთო ჯამში, ჰქონდა $1+1+2=4$

მეორე რიგის კონტაქტი. მესამე ჯგუფის მეხუთე ადამიანს კი მეორე რიგის კონტაქტები ავალყოფებთან საერთოდ არ ჰქონია.

რაციონთა მატრიცები. ვთქვათ, საკვები შეიცავს ცხოველის სიცოცხლისთვის აუცილებელ ნივთიერებას, მაგალითად, A ვიტამინს^{*)} და α_i -თი აღვნიშნავთ ამ ვიტამინის რაოდენობას 1 კგ i -ურ საკვებში ($i = 1, 2, \dots, n$). მაშინ ვექტორ-სტრიქონი

$$\vec{a} := (\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$$

იძლევა ვიტამინის განაწილებას საკვებების მიხედვით. ვთქვათ, ცხოველი ჭამს პირველი საკვების x_1 კგ-ს, მე-2 საკვების x_2 კგ-ს და ა.შ. n -ური საკვების x_n კგ-ს. როგორ გამოვთვალოთ A ვიტამინის რაოდენობა, რომელსაც ცხოველი დღეში იღებს?

ცხადია, ამისთვის საკმარისია, \vec{a} ვექტორი სკალარულად გავამრავლოთ $\vec{x} := (x_1, x_2, \dots, x_n)$ ვექტორზე

$$(\vec{a}, \vec{x}) = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \cdots + \alpha_n x_n.$$

სკალარული ნამრავლი შეგვიძლია განვიხილოთ, როგორც მატრიცა ნამრავლის კერძო შემთხვევა, როგორც $1 \times n$ განზომილებიანი a მატრიცის გამრავლება $n \times 1$ განზომილებიან

$$X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$$

მატრიცზე. მატრიცა გამრავლების წესის გამოყენებით გვექნება

$$(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} = (\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \cdots + x_n \alpha_n).$$

მარჯვენა ნაწილში მივიღეთ ერთეულმენტიანი მატრიცი, ე.რ., რიცხვი. მისი ელემენტის სიდიდე გვიჩვენებს A ვიტამინის რაოდენობას, რასაც ცხოველი ერთ დღეში მიიღებს.

ახლა განვიხილოთ უფრო რთული შემთხვევა. ვთქვათ, გვაინტერესებს სამი A, B, C ვიტამინის ცხოველის მიერ მიღების საკითხი. ვთქვათ, $3 \times n$ განზომილებიანი

$$M = \begin{pmatrix} \alpha_1 & \alpha_2 & \cdots & \alpha_n \\ \beta_1 & \beta_2 & \cdots & \beta_n \\ \gamma_1 & \gamma_2 & \cdots & \gamma_n \end{pmatrix}$$

მატრიცი გვიჩვენებს საკვებში ვიტამინების რაოდენობას. ყოველი სტრიქონი შეესაბამება ცალკეულ ვიტამინს, ხოლო ყოველი სვეტი – ცალკეულ საკვებს. ამრიგად, პირველი საკვების 1 კგ

^{*)} ვიტამინები არის სხვადასხვა ქიმიური ბუნების ორგანულ ნაერთთა ჯგუფი. ვიტამინების ერთეულია მგ/კგ (მილიგრამი კილოგრამში).

შეიცავს α_1 რაოდენობის A ვიტამინს, β_1 რაოდენობის B ვიტამინს, γ_1 რაოდენობის C ვიტამინს და ა. შ. ვთქვათ, X მატრიცი-სვეტი დღე-დამეში საკვების მოხმარების მაჩვენებელია. რომ გავიგოთ ცხოველის მიერ დღე-დამეში მიღებული ვიტამინების რაოდენობა, უნდა ვიპოვოთ M და X მატრიცების ნამრავლი.

$$MX = \begin{pmatrix} \alpha_1 & \alpha_2 & \cdots & \alpha_n \\ \beta_1 & \beta_2 & \cdots & \beta_n \\ \gamma_1 & \gamma_2 & \cdots & \gamma_n \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \cdots + \alpha_n x_n \\ \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \cdots + \beta_n x_n \\ \gamma_1 x_1 + \gamma_2 x_2 + \cdots + \gamma_n x_n \end{pmatrix}.$$

მივიღეთ მატრიცი-სვეტი, რომლის I ელემენტი არის A ვიტამინის, II ელემენტი – B ვიტამინის და III ელემენტი – C ვიტამინის საერთო რაოდენობა, რასაც ცხოველი დღე-დამეში იღებს.

განსაზღვრა 4.1.20. ამოვარჩიოთ n -ური რიგის Δ დეტერმინანტის k სტრიქონი და k სვეტი, $1 \leq k \leq n-1$; განვიხილოთ დეტერმინანტი, რომლის ელემენტებიც ამორჩეული სტრიქონებისა და სვეტების გადაკვეთაზე მდგომი ელემენტებია. მიღებულ დეტერმინანტს Δ დეტერმინანტის k -ური რიგის M მინორი* ეწოდება. თუ ამოვშლით ამორჩეულ k სტრიქონს და k სვეტს, მაშინ დარჩენილ $n-k$ რიგის დეტერმინანტს k -ური რიგის მინორის \tilde{M} დამატებითი მინორი ეწოდება.

განსაზღვრა 4.1.21. M მინორის აღგებრული დამატება ეწოდება $A := (-1)^s \tilde{M}$ სიდიდეს, სადაც s არის M მინორში ნაწილობრივ შემავალი Δ დეტერმინანტის სტრიქონებისა და სვეტების ნომრების ჯამი.

ლაპლასის თეორემა. თუ n -ური რიგის Δ დეტერმინანტი ამოვარჩევთ k სტრიქონს (k სვეტს), მაშინ ამორჩეულ k სტრიქონში (k სვეტში) მოთავსებული ყველა k -ური რიგის მინორის სათანადო აღგებრულ დამატებებზე ნამრავლთა ჯამი Δ დეტერმინანტის ტოლია.

რადგან $k = 1$ -სთვის ლაპლასის თეორემა სამართლიანია (იხ. დეტერმინანტების მე-7 თვისება), ნებისმიერი k -სათვის ის შეიძლება დამტკიცდეს მათემატიკური ინდუქციის მეთოდის გამოყენებით.

*⁾ k -ური, $1 \leq k \leq \min\{m-1, n-1\}$ ($\min\{\dots\}$ აღნიშნავს მინიმალურს ფიგურულ ფრჩხილებში მითითებულ სიდიდეებს შორის), რიგის მინორი ანალოგიურად განიმარტება $m \times n$ მატრიცისათვის და ის ეწოდება დეტერმინანტს, რომელიც შედგება მატრიციდან ამორჩეული k სტრიქონისა და k სვეტის გადაკვეთაზე მდგომი ელემენტებისაგან.